

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

نشریه رنجبر ۱۶۱

۰۵ اکتوبر ۲۰۱۸

اعدام ها ادامه دارد

سی مین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی در زندان های رژیم جمهوری اسلامی همراه است با ناراضایتی عظیم توده ئی و نیز جنبش های اجتماعی با درخواست های اساساً عدالت طلبانه ، علیه زور ، ستم و بی حقوقی . سالهاست که شعار نه می بخشیم و نه فراموش می کنیم در بین نه تنها نیروهای سیاسی بلکه بین اکثریت توده های زحمتکش که از سیاست ها و عملکردهای این رژیم آدمکش به تنگ آمده اند، در کف خیابان ها به شعار سرنگونی گره خورده است.

در جمهوری اسلامی انسان ارزش های انسانی خود را در برابر اسلام و قدرت مذهبی از دست داده و به یک موجود صرفاً تابع تبدیل می شود. با تمام کشت و کشتارها ، شکنجه ها و قتل های روزمره در میدان های اعدام خیابانی و در زندان ها، اما مردم زیر بار سیستم بورژوازی مذهبی حاکم نرفتند و مبارزه همچنان علیه رژیم اسلامی و در دفاع از حق انسانی ادامه دارد.

در قوانین اسلامی حتی شاخه های دیگر اسلامی مثل سنی ها با شیعه ها برابر نیستند چه رسد به نیروهای متشکل سوسیالیست و کمونیست که برای سرنگونی حکومت روحانیت مبارزه می کنند. این نابرابری انسانی در حقوق و آزادی های فردی و اجتماعی در قانون و در رفتارهای حکومتی به امری عادی تبدیل شده است . زنان، کارگران، روشنفکران، هنرمندان و اکثریت مردم در برابر روحانیت و طبقه حاکم موجود درجه دوم به حساب می آید.

رژیمی که برایش موسیقی حرام، خوشی و تفریحات غریبزدگی و... به حساب می آید و گریه و زاری و تباهی روحی ارزش والای انسانی است. چه چیزی را می تواند در قرن بیست و یکم به مردمش عرضه کند. رژیمی که با راه اندازی بدترین نوع خرافات همچون چاه چمکران (آنها در زمانی که بشریت در حال کاوش ستاره های دور دست و رسیدن به تکنولوژی های حیرت انگیز است) آیا می توان انتظار داشت که حقوق زندانی سیاسی را بفهمد و رعایت کند.

این رژیم قرون وسطائی رژیمی وحشی و بربر منش است که با دنیای جدید بیگانه است. به همین دلیل برخورد رژیم در دهه ۶۰ و قتل عام زندانیان سیاسی در سال ۶۷ را از نگاه ایدئولوژیک و نیز منافع در خطر افتاده طبقه حاکمه باید جست و جو کرد. کمیته های مرگ و سؤالات ایدئولوژیک شان ناشی از همین شدت مبارزه طبقاتی بین حاکمان جدید و مقاومت سازمان سیاسی و توده های مردم علیه پیشروی ارتجاع و بورژوازی نوکیسه جدید بود.

زندانی سیاسی تا زمانی که دولت به مثابه نماینده متشکل طبقه حاکمه موجود باشد زندانی سیاسی وجود خواهد داشت، خشونت و قهر انقلابی و ضد انقلابی هم موجود خواهد بود. زندانی سیاسی یکی از نتایج و پی آمدهای مبارزه طبقاتی

است که به شکل سیاسی در جامعه جریان دارد. همانطور که دولت پرولتاریائی شکل و ماهیت و عملکرد دیگری از دولت هائی را سازمان می دهد در زمینه حقوق زندانی و برخورد به آن هم کاملاً متفاوت از بورژوازی عمل می کند، در جامعه ای که آزادی وجدان، تشکلات سیاسی به رسمیت شناخته شده است و شکنجه و اعدام ممنوع خواهد بود. هنوز زندانی سیاسی از بین نخواهد رفت ولی به علت وسیع ترین و گسترده ترین آزادی های سیاسی فقط تعداد بسیار اندکی از عناصر سیاسی که دست به توطئه و خرابکاری و عمل مسلحانه علیه دولت سوسیالیستی بزنند به زندان خواهند افتاد.

در حاکمیتی که بر پایه عدالت و برابری انسانی به شکل عامش اداره می شود و قوانین نه در خدمت سود بلکه به خاطر زندگی با نشاط و آرام، بدون استثمار و ستمگری انسانهاست زندگی کارکنان و حقوق بگیران جامعه از آن چنان رفاه و امنیتی برخوردار خواهد بود که رشد و ترقی همه برای سازماندهی جهان آینده به انسان متفکر، علمی و آگاه احتیاج خواهد داشت. در جامعه ای با مختصات بالا هیچ اعرابی از زندانی سیاسی نخواهد بود. اعدام و شکنجه همچنان بی وقفه ادامه دارد، اعدام های دور تازه در بلوچستان و کردستان و کرج نیز خواهد توانست جلوی سرنگونی رژیم را که تا مرفق دستش به خون مردم بیگناه آلوده است، بگیرد.

نه فراموش می کنیم و نه می بخشیم

چنین است قضاوت تاریخ در باره جنایت بزرگ خمینی و دارودسته معروف به گروه مرگ که در تابستان شصت و هفت زندانیان سیاسی را به قصد نابودی کامل کشتند. امروز که مبارزه برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی به امر مردم تبدیل شده است و با توجه به بحران ساختاری اقتصاد ایران و رشد سریع بی کاری و تورم لجام گسیخته همه پیش بینی ها دال بر اینست که آفتاب غروب بر سر بام جنایتکاران حاکم رسیده و مرگ نظام نکبت بارشان حتمی است. مادران خاوران سال هاست با روحیه رزمنده ای پر چم " نه فراموش می کنیم و نه می بخشیم را " برای انتقال به نسل جوان بر دوش می کشند. بر ماست که در دفاع از مبارزان و انقلابیون دهه شصت در این اوضاع خوب مبارزاتی یاد آنها را زنده نگهداریم و این شعار تاریخی را که دارای محتوای مبارزاتی و طبقاتی است به شعار جنبش کنونی تبدیل کنیم. طبقه کارگر و بدیل سوسیالیستی آن از این شعار مردمی تا آخر پشتیبانی می کند و برای تحقق آن مبارزه می کند.